

[Gustav Pedersen.]

Ændringer, der blev foretaget ved anden Behandling i Gaar, vil uvægerlig komme til at betyde, at Arbejdsløshedskassernes Økonomi bliver væsentligt forrykket. Den Forhøjelse af Dagpengesatserne og Børnetillæggene, der i sin Tid blev gennemført ved Lovanordningen af 20. Marts og senere er forlænget ved midlertidig Lov, blev helt betalt af Statskassen, medens de Forhøjelser, der nu er indført i Dagpengesatserne gennem Reguleringsbestemmelserne, paa normal Maade skal afholdes af Arbejdsløshedskasserne selv. Det kommer til at betyde, at Arbejdsløshedskasserne faar væsentlig større Udgifter end efter den hidtil gældende Ordning, og det vil igen betyde, at hvis der bliver Arbejdsløshed i blot nogenlunde stort Omfang, hvad ingen kan garantere Kasserne imod, vil Kasserne let komme i Vanskeligheder. Det vil endvidere betyde, at Kasserne kommer i Vanskeligheder ved en lavere Arbejdsløshedsprocent end efter den hidtil gældende Ordning. Derfor er der efter vor Opfattelse Grund til at ændre de Regler, hvorefter der ydes de særlig haardt ramte Kasser Tilskud, og det er det, der er Meningen med de Ændringsforslag, vi har stillet til § 10. I den Skikkelse, Lovforslaget har faaet ved Afstemningen i Gaar, er det saadan, at der til Arbejdsløshedskasser, der har mindst 18 pCt. Ledighed for Perioden 1945—46, ydes 70 pCt. af Forskellen mellem de pr. 1. April 1940 gældende Dagpengesatser og de i Henhold til Arbejdsløshedslovens § 15, Stk. 3, pr. 1. Januar 1946 gældende Dagpengesatser, bortset fra de særlige Forhold. For dette Spørgsmaals Vedkommende har vi i vort Ændringsforslag ønsket, at de 18 pCt. sættes ned til 12 pCt.; det er, som jeg sagde det før, fordi Kasserne bliver haardere ramt ved en lavere Arbejdsløshedsprocent, end de gjorde efter den hidtil gældende Ordning.

Derudover har der for de Kasser, som ikke kan faa Andel i denne Refusion, hidtil været stillet et Beløb paa 5 Mill. Kr. til Raadighed for vanskeligt stillede Kasser, der kan komme ud for ekstraordinært haarde Forpligtelser, uanset at de ikke har naaet den høje Arbejdsløshedsprocent. Ogsaa i dette Tilfælde er der Grund til at regne med, at Vanskelighederne bliver større end hidtil, og det vil derfor være rimeligt at forhøje Raadighedsbeløbet til 10 Mill. Kr.

Maa jeg ydermere gøre opmærksom paa, at de Udtalelser, der faldt fra den højtærede Socialminister i Gaar, giver nogen

Grund til at frygte, at Loven om Arbejdsfordeling ikke bliver fornyet, naar den udløber pr. 1. April. Hvis dette skulde være Tilfældet, vil det uvægerlig medføre, at en Række af de Arbejdspladser, hvor man nu har Arbejdsfordeling, bliver nødt til at gaa den Vej at afskedige det Antal Arbejdere, der er overflødige. Det vilde være alt for optimistisk at tro, at saadanne afskedigede Arbejdere aldeles omgaaende kan opsuges af Erhvervslivet paa andre Felter; saa let er det nu ikke at gaa fra en Arbejdsplads til en anden, at man kan være sikker paa, at de paagældende straks kan gaa ind i passende Arbejde. Det betyder videre, at Arbejdsløshedskasserne vil faa en større Tilgang af ledige, end hvis man oprettholder en Lov om Arbejdsfordeling, altsaa at de økonomiske Vanskeligheder bliver større, og det vil igen underbygge Rimeligheden af at gennemføre et højere Beløb, som staaer til Raadighed for de vanskeligt stillede Kasser, og en Nedsættelse af den Arbejdsløshedsprocent, som danner Skellet mellem de særlig haardt ramte Kasser.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale de stillede Ændringsforslag til § 10 til Vedtagelse.

Ordføreren (Sønderup): Jeg er tilbøjelig til at tro, at den økonomiske Situation, hvori Kasserne befinder sig, er af den Karakter, at det ikke er nødvendigt at vedtage de Ændringsforslag, som det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen her stiller. Det er mit Indtryk, at man i Arbejdsløshedskasserne i Ly af Arbejdsfordelingsloven netop har konsolideret sin Stilling. Naar saa det ærede Medlem taler om, at Arbejdsfordelingsloven eventuelt udløber til 1. April, og at det kan føre med sig, at Arbejdsløshedskasserne kommer ud for en haard Belastning, kan denne Betragtning maaske ikke helt afvises, men der er dog Grund til i denne Forbindelse at pege paa, at vi jo i ret stor Udstrækning har Arbejdsfordeling inden for Fagomraader, hvor Ledigheden ligger saa lavt, at den udgør under $\frac{1}{2}$ pCt. Hvis denne Beskæftigelse holder sig, skulde Faren jo ikke være saa forfærdelig stor.

Der er sikkert ikke Grund til at forlænge denne Debat yderligere. Jeg skal blot opfordre til at stemme imod de Ændringsforslag, som er stillet.

Arbejds- og Socialministeren (Søren P. Larsen): Med Hensyn til de stillede Ændringsforslag kan jeg tilslutte mig de